

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13,34)

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

web: poienita.iasi.mmb.ro | mail: parohia.poenita@yahoo.ro

www.facebook.com/parohiapoienita

Proclamarea oficială a anului omagial și comemorativ 2016 în Patriarhia Română

La inițiativa Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, în ședința de lucru din 28-29 octombrie 2014, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a declarat anul 2016 drept Anul omagial al educației religioase a tineretului creștin ortodox și Anul comemorativ al Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul și al tipografilor bisericești în Patriarhia Română.

Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul
(1650-1716)

În prima zi a anului, 01 ianuarie 2016, după slujba de Te Deum, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a proclamat în mod oficial anul 2016 drept **Anul omagial al educației religioase a tineretului creștin ortodox și Anul comemorativ al Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul și al tipografilor bisericești** în Patriarhia Română.

Actul oficial de proclamare a fost citit de către Preasfințitul Părinte Varlaam Ploieșteanul, Episcop Vicar Patriarhal și Secretarul Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

În cuvântul său, Întâistătătorul Bisericii Ortodoxe Române a arătat de ce este importantă **educația religioasă a tineretului**:

„Religia este lumină pentru înțelegerea universului și a vieții ca dar al lui Dumnezeu pentru a promova valorile familiei, ospitalității, dreptății, păcii, solidarității, înțelegerii și comuniunii între oameni. Credința în Dumnezeu este cea mai mare zestre spirituală pe care familia, școala, Biserica și comunitatea o pot transmite copiilor pentru că ea îi ajută pe tineri să facă deosebire între valori eterne și valori efemere și le formează personalitatea învățându-i să cultive bunătatea și omenia, iubirea de Dumnezeu și de semenii, recunoștința față de generațiile trecute și responsabilitatea față de prezent și viitor.

Valorile oferite de educația religioasă sunt reper spiritual esențial și liant existențial între toate cunoștințele dobândite prin studiul celorlalte discipline școlare. Predarea religiei în școală are valențe educaționale profunde prin rolul ei formativ în viața copiilor și a tinerilor, demonstrat și de studiile educaționale și sociologice în domeniu. Ora de religie contribuie la reducerea efectelor negative ale crizei contemporane de identitate și de orientare întrucât propune modele viabile de bunătate sfințenie și conviețuire umană”, a spus Patriarhul României.

Sfântul Ierarh Antim Ivireanul - un veritabil creator de limbă liturgică și de literatură oratorică

Totodată, Preafericitul Părinte Daniel, Pa-

triarhul Bisericii Ortodoxe Române, a vorbit despre **personalitatea deosebită a Sfântului Ierarh Antim Ivireanul**. Preafericirea Sa a subliniat faptul că Sfântul Ierarh a fost „un veritabil creator de limbă liturgică și de literatură oratorică” lucru dovedit și de tipăriturile sale, în special *Molitfelnicul de la Râmnic (1706)* și primul *Liturghier complet în limba română tipărit la Târgoviște (în anul 1713)* care „au marcat deplina biruință a limbii române în cultul Bisericii”.

„Sfântul Ierarh Antim Ivireanul s-a născut în Georgia pe la anul 1650 sau 1640 și a fost stareț al Mănăstirii Snagov, Episcop al Râmnicului și Mitropolit al Țării Românești. Deși de neam georgian el a fost deosebit de atașat de Biserica Ortodoxă din Țara Românească. Lucrarea sa pastorală cea mai intensă a constat în editarea cărților liturgice, a lucrărilor de învățătură adresate poporului drept-credincios și conducătorilor acestora, dar și a cărților de îndrumare pentru preoți. Cărțile tipărite de Sfântul Antim Ivireanul, în total 63 de volume, confirmă virtuțile și calitățile sale de tipograf prin nivelul desăvârșit al caligrafiei, al gravurii, al miniaturilor, dar mai ales prin profunzimea și acuratețea teologică”, a evidențiat Preafericirea Sa.

Totodată, Întâistătătorul Bisericii Ortodoxe Române a subliniat faptul că **tiparul a slujit Bisericii** și Biserica a slujit întregului popor prin ridicarea nivelului de cultură și de spiritualitate.

„În contextul în care efectele pozitive ale apariției tiparului și ale circulației mult mai facile a cărții erau valorificate în occidentul creștin prin tipărituri laice, în răsăritul ortodox activitatea de editare s-a axat mai ales pe cărți religioase, liturgice și biblice marcând definitiv profilul spiritual și cultural al întregului spațiu ortodox. Astfel, tiparul a slujit Bisericii și Biserica a slujit întregului popor prin ridicarea nivelului de cultură și de spiritualitate. Se cuvine să amintim aici opera de cultură și teologie a tipografilor bisericești din spațiul românesc, Țara Românească, Moldova și Transilvania, tipografi care s-au ostentat în condiții foarte dificile să editeze cuvântul Sfintei Scripuri, cărți de cult și de învățătură în limba română”, a mai spus Preafericirea Sa.

Sursa: www.patriarhia.ro

Soborul Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul

După cum este obiceiul, Biserica drept-măritoare a rânduit ca după unele mari sărbători ale Mântuitorului sau ale Maicii Domnului, în ziua care urmează praznicului să fie cinstit principalul personaj secundar al marii sărbători.

Astfel, în ziua după Botezul Domnului facem prăznuirea Sfântului Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului – cel mai mare dintre profeți, glasul care strigă în pustie „pregătiți calea Domnului”, turtureaua pustiei care a binevestit primăvara harului, un înger pamântesc și om ceresc, care stă la granița dintre cer și pământ și unește Vechiul și Noul Testament. Trimis de Dumnezeu în deșert să anunțe vestea cea bună a venirii lui Mesia Hristosul, și să pregătească calea Domnului, Ioan își împlinește misiunea botezând pe Isus în apele Iordanului. De acum, strălucirea lui urma să scadă, iar a Mântuitorului să crească.

Totuși, chiar după venirea Harului și moartea lui ca mucenic, Ioan Botezătorul continuă să fie pentru creștini, în sens duhovnicesc, Înaintemergătorul Domnului. Model de înfrânare, de pocăință, de curățire de patimi prin asceză și rugăciune, inițiator al vieții monastice și a celei pustnicești, Ioan nu va înceta niciodată să fie cel care gătește calea ce duce la Hristos.

Mai multe despre viața sfântului Ioan Botezătorul ne povestesc sinaxarele celorlalte sărbători, pe care Biserica i le-a rânduit: Zămislirea sfântului Ioan Botezătorul, Nașterea sfântului Ioan Botezătorul, Tăierea capului Înaintemergătorului, Aflările capului Sfântului Ioan Botezătorul.

Tot în această zi se face și pomenirea aducerii preacinstitei și sfinte sale mâini în cetatea împărătească a Constantinopolului, în secolul al X-lea, în timpul împăraților Constantin și Roman, Porfirogeneții.

Sursa: www.ortodoxia.md

Botezul Domnului (Boboteaza)

Pe 6 ianuarie prăznuim **Botezul Domnului**, cunoscut în popor sub denumirea de Boboteaza. Botezul Mântuitorului în Iordan, poartă și denumirea de "Epifanie" sau "Teofanie", termeni care provin din limba greacă și înseamnă „arătare”, „descoperire”. De ce arătare sau descoperire? Pentru că în momentul în care Hristos a fost botezat, cerurile s-au deschis, Duhul lui Dumnezeu S-a coborât în chip de porumbel și a stat peste El, iar Tatăl a mărturisit: „Acesta este Fiul Meu cel iubit, întru Care am binevoit!” (Matei 3, 17). În acest sens, Sfântul Ioan Gură de Aur spune: „Hristos n-a ajuns cunoscut tuturor când S-a născut, ci când S-a botezat”.

Boboteaza - scurt istoric

Sărbătoarea Bobotezei este amintită din secolul al II-lea, la Sfântul Clement Alexandrinul. Menționăm că în primele secole, Boboteaza era sărbătorită împreună cu Nașterea Domnului, pe 6 ianuarie. Începând cu secolul al IV-lea, cele două sărbători au fost despărțite: 25 decembrie fiind data stabilită pentru prăznuirea Nașterii Domnului și 6 ianuarie pentru Botezul Domnului.

Boboteaza, ziua în care Hristos S-a descoperit lumii

Afară de cele grăite de Iisus la vârsta de 12 ani în templu, Hristos nu a săvârșit nicio minune și nu a rostit niciun cuvânt reținut de evangheliști. Începând cu Botezul Său, Hristos iese din umbră și începe să propovăduiască. A primit botezul la 30 de ani, vârsta maturității la evrei.

Iisus a venit la Ioan și i-a cerut să-L boteze, nu pentru că avea nevoie de curățire de păcate, căci era Dumnezeu-Omul, ci pentru a sfinți creația. Că Mântuitorul nu a venit să primească iertare de păcate de la Ioan, reiese și din faptul că botezul lui Ioan îl ajuta pe om să conștientizeze starea păcătoasă, însă, nu oferea iertarea. De aceea se și spune că era „spre iertarea păcatelor” (Luca 3, 3), pe care avea s-o aducă Hristos. El primește botezul de la Ioan pentru a readuce Duhul Sfânt în creație. Prin

căderea în păcat, omul Îl pierduse pe Sfântul Duh, așa cum ne mărturisește Sfântul Chiril al Alexandriei. Botezul Mântuitorului reprezintă momentul redeschiderii izvoarelor harului, care fuseseră zăvorâte pentru om și pentru întreaga creație. Prin cuvintele din rugăciunea citită la Bobotează: „Astăzi firea apelor se sfințește...”, nu trebuie să înțelegem că harul lui Dumnezeu se pogorâre în timpul slujbei de sfințire a apei peste toată apa care există în diverse locuri, ci doar peste apa pregătită din timp pentru acest lucru.

În Botezul Domnului stau începutul și temeiul Sfintei Taine a Botezului creștin

Acceptând să Se cufunde în Iordan, Hristos l-a îngropat pe vechiul Adam și a început astfel zidirea unui om nou. Apele Iordanului primind pe Dumnezeu-Omul nu au avut ce să curețe, ci au fost ele însele purificate. Hristos a curățit prin cufundarea Sa în Iordan, creația întinată de căderea omului în păcat și a înlăturat puterea satanei. Astfel, în clipa când El S-a lăsat botezat de Ioan, izvoarele harului s-au pogorât peste creație.

În rugăciunea de sfințire a apei de la Botez, se cere venirea Duhului pentru curățirea apei de lucrarea puterilor demonice, pentru ca ea să devină, prin pogorârea deplină a Duhului, loc al nașterii omului nou în Hristos.

Astfel, ritualul Botezului creștin repetă aceste momente, care semnifică trecerea dintr-o etapă existențială în alta: el se deschide cu lepădările, menite să alunge puterea satanei și se încheie cu primirea darului Sfântului Duh.

Boboteaza - sfințirea apei

În ajunul și în ziua de Bobotează, în toate bisericile ortodoxe, cu puterea Duhului Sfânt, la rugăciunile arhierilor și preoților se sfințește Agheasma Mare. Creștinii ortodocși pot lua pe nemâncate din Agheasma Mare în perioada 5 ianuarie - 14 ianuarie și la recomandarea duhovnicului.

Adrian Cocoșilă

Sursa: www.crestinortodox.ro